



Ministerieel besluit tot
voorlopige aanduiding van de ankerplaats
'Vlaamse Ardennen van Koppenberg tot Kluisberg' te Kluisbergen, Maarkedal,
Oudenaarde en Ronse

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op het decreet van 16 april 1996 betreffende de
landschapszorg, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober
1997, 18 mei 1999, 8 december 2000, 21 december 2001, 19
juli 2002, 13 februari 2004 en 10 maart 2006;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli
2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de
Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van 15
oktober 2004, 23 december 2005, 19 mei 2006, 28 juni
2007, 10 oktober 2007, 5 september 2008, 22 september
2008, 6 januari 2009 en 30 januari 2009;

BESLUIT:

Artikel 1. De 'Vlaamse Ardennen van Koppenberg tot Kluisberg' te
Kluisbergen, Maarkedal, Oudenaarde en Ronse wordt voorlopig aangeduid als
ankerplaats overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 16 april 1996
betreffende de landschapszorg, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober
1997, 18 mei 1999, 8 december 2000, 21 december 2001, 19 juli 2002, 13
februari 2004 en 10 maart 2006.

Art. 2. § 1. Het algemeen belang dat de aanduiding verantwoordt, wordt door
het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende
intrinsieke waarden gemotiveerd:

1° natuurwetenschappelijke waarde:

De ankerplaats bevat geologische, geomorfologische, bodemkundige,
hydrologische en faunistische en floristische waarden.

Door de verscheidenheid aan geologische formaties (met getuigenheuvels),
reliëf- en bodemverschillen (overgang van de Zandleem- naar de Leemstreek)
en hydrologische omstandigheden met voorkomen van bronnen en beekvalleien,
ontstond een gevarieerde, waardevolle vegetatie. Vooral het voorkomen van
waardevolle bostypes draagt bij tot de hoge natuurwetenschappelijke waarde.
Het verschil in bodem(textuur), reliëf en hydrografie (beekvalleien en
bronnen) bepaalt mede het bostype, met beukenbos en naaldbos op de
heuveltoppen, bronbossen t.h.v. de bronnen en bronbeken en vallei- en
hellingbossen op de hellingen. Typisch voor de bossen zijn de
voorjaarsvegetaties. Samen met de waardevolle bronvegetaties langsheen

enkele bronbeken en kwelzones, behoren ze tot de meest soortenrijke en waardevolle bosvegetaties. Waardevol zijn tevens de restanten van droge heide en heischraal grasland. De bossen zijn eveneens van faunistisch belang.

Daarnaast komen historisch permanente graslanden voor. Dit zijn graslanden met een langdurig grondgebruik als graasweide, hooiland of wisselweide, met belangrijke natuurwetenschappelijke waarden (soortenrijke vegetatie van kruiden en grassoorten) en het voorkomen van KLE (bomenrijen, houtkanten, hagen, taluds, sloten, greppels, poelen, uitgesproken microreliëf, bronnen of kwelzones).

De waarde van de lineaire KLE heeft vooral betrekking op planten en dieren die (onderdelen van) de KLE gebruiken:

- als permanente leefplaats (vnl. plantensoorten en afhankelijk van de breedte van de berm ook kleinere diersoorten):
 - o het betreft soms zeldzame of minder algemene relictsoorten die hier nog een refugium vinden en herinneren aan het vroegere, omgevende grondgebruik dat ondertussen sterk is gewijzigd;
 - o sommige soorten zijn echte habitatspecialisten, bepaalde vlinders en planten zijn aangewezen op overgangssituaties tussen bos/struweel en grasland (zogenaamde mantel- en zoomsoorten).
- als tijdelijke leefplaats:
 - o vogels die in de berm of houtkant komen broeden of voedsel zoeken: vaak typische, aan landbouwgebonden soorten die het in het huidige landbouwlandschap moeilijk hebben;
 - o schuil- en rustplaats voor dieren.

Holle wegen hebben een hoge natuurwetenschappelijke waarde. Als gevolg van de grote variatie van planten herbergen deze holle wegen een rijke fauna. Vele soorten vogels en zoogdieren vinden hier hun vlucht- en nestplaats. Maar ook amfibieën voelen zich in de taluds van de holle wegen thuis.

Door de grote verschillen in samenstelling van de bodem ontstaan op korte afstand ook verschillen in begroeiing. Onder invloed van de zon ontstaan ook allerlei verschillen tussen de linker- en rechterzijde van de weg. Op de zonbeschenen kant komen daardoor meer thermofiele plantensoorten voor.

De natuurwetenschappelijke waarde wordt mede bepaald door het voorkomen van autochtone bomen en struiken.

Hoogstamboomgaarden zijn typerend voor het landschap in de Vlaamse Ardennen, en hebben een natuurwetenschappelijke waarde doordat ze een leefplaats zijn voor tal van planten en dieren.

De aanduiding van delen van de ankerplaats als EG-Habitatrichtlijngebied, GEN-gebied en het voorkomen van erkende natuur- en bosreservaten duidt op een belangrijke natuurwetenschappelijke waarde.

2° historische waarde:

De historische waarde van de ankerplaats wordt bepaald door volgende aspecten:

- Fysische gesteldheid:
 - o Voorkomen van antropogene reliëfverschillen.
- Bodemgebruik: voorkomen van:
 - o Historische bossen (Ferraris bos) met o.m. historisch bosbeheer;
 - o Historisch permanente graslanden;

- o Hoogstamboomgaarden;
- o Kasteelparken;
- o KLE;
- o Wegen.
- Archeologische sites en vondsten.
- Bouwkundig erfgoed.

Fysische gesteldheid

Het gehele gebied is zeer reliëfrijk en dit uit zich zowel op micro- als op macroniveau. Er is een enorme verscheidenheid aan terreinovergangen, maar vlakke terreinen ontbreken vrijwel, behalve op een paar plateaus. Op diverse plaatsen liggen taluds die gedeeltelijk van antropogene afkomst zijn.

Bodemgebruik

Historische bossen worden omschreven als bossen die reeds bestaan ten tijde van Ferraris (ca. 1775). De huidige bossen zijn restanten van eertijds grotere, aaneengesloten boscomplexen. De oppervlakte die door bos wordt ingenomen is evenwel in de loop der tijd geslonken. Belangrijk in de boshistoriek is het feit dat gedurende W.O.I grote oppervlakken werden gekapt en daarna heraanplant.

De bossen van Kluisbos tot Hotondbos vormden ten tijde van Ferraris een aaneengesloten geheel. Het maakte destijds deel uit van het veel grotere boscomplex Bois de l'Encluse-Roobosch waartoe ook het huidige Feelbos, Beiaardbos, Hotondbos, Scherpenberg en Ingelbos en Heynsdaelebos behoren. In dit laatste werden grootschalige werken aangevat rond 1930: in het bos werd de bouw van een sanatorium aangevat waarvoor in het noordelijke deel van het bos plaats werd geruimd voor de hoofdgebouwen. In uitbreiding op het sanatorium werden nadien nog de nodige bijgebouwen - waaronder een dokterswoning en een hoevegebouw - neergezet en werd rondom een park aangelegd. Verspreid over de jaren werden rondom het hoofdgebouw meerdere bijgebouwen opgetrokken of vervangen.

Het Kluisbos behoorde oorspronkelijk tot de heerlijkheid van het Caelmontbos. Deze heerlijkheid stond destijds ook bekend als het "bosch van Nomain" of het "Cluysbosch" of "Bois de l'Encluse". Belangrijke bosdelen van het oorspronkelijk Kluisbos gingen vooral in het westelijk deel verloren, maar ook ten noorden, meer bepaald tussen Vogelzang en Pensemont, werden bosrandpercelen opgeofferd. In vergelijking met de andere omliggende bosgebieden bleef het verlies redelijk beperkt, vermoedelijk vanwege de steile hellingen. Reeds op de kaart van Vandermaelen uit 1851 staat het Kluisbos min of meer in zijn huidige vorm ingetekend, hoewel er toen nog geen sprake was van woon- en wegruitbreidingen tot diep in de bosrand.

Het Koppenbergbos maakte ten tijde van Ferraris deel uit van een groter bosgebied, het 'Melden Bosch'. Het meer oostelijk deel was open landbouwgebied met kleine groepen van gebouwen in een meer gesloten landschap (kleine percelen bos en perceelsranden).

De hakhoutcultuur werd in de middeleeuwse periode op grote schaal toegepast. Vele inheemse boomsoorten lenen zich immers perfect voor dit systeem, en in een maatschappij zonder fossiele brandstoffen had men een enorme behoefte aan brandhout.

Tot diep in de twintigste eeuw is er heel wat hakhoutbeheer geweest, maar de laatste jaren betreft het nog slechts enkele hectaren die als laatste relictten nog bewust op deze manier beheerd worden.

Historisch permanente graslanden zijn een typische vorm van grondgebruik, gekenmerkt door het langdurige grondgebruik als graasweide, hooiland of wisselweide. Deze graslanden hebben een cultuurhistorische waarde, doordat ze het resultaat zijn van eenzelfde jarenlang grondgebruik.

Belangrijke historische vormen van landgebruik zijn de hoogstamboomgaarden en de kasteelparken.

Sommige van de wegen gaan terug tot de Gallo-Romeinse tijd, behoren tot de trage wegen, of zijn kasseiwegen.

Trage wegen hebben een belangrijke historische waarde. De waarde heeft betrekking op volgende aspecten:

- aanwezigheid van bermen, houtkanten, hagen of bomenrijen, die van streek tot streek een specifieke samenstelling of vorm hebben en de regionale identiteit en historiek van een streek in hoge mate bepalen/weerspiegelen;
- traditionele gebruiksfuncties in functie van mobiliteit (bv. kerkwegels), van de productie van natuurgoederen (bv. knotbomen, hakhout, fruit) of van de lokale landbouwpraktijk (bv. hagen als veekering).

Archeologische sites en vondsten

Het gebied is zeer rijk aan archeologische sites en vondsten, waarbij sommige teruggaan tot de steentijd en bronstijd. Daarnaast komen ook Romeinse vondsten en sites voor. De meeste huidige nederzettingen gaan echter terug tot de vroege middeleeuwen. Deze bewoning was sterk gekoppeld aan het reliëf en de hydrografie (bronnen): de oudste bewoning kwam voor t.h.v. de bronniveau's, waar het grondwater niet te diep zat. Dit is merkbaar rond de Kluisberg en de Hotond.

Bouwkundig erfgoed

Het bouwkundig erfgoed betreft zowel landbouwkundig erfgoed met hoeves en boerenhuizen (o.m. Hof ter Planken (Kluisbergen), Hof ten Hove (Kluisbergen) en Hof ten Eede (Oudenaarde)), als scholen, herbergen en molens (watermolen 'Hof ter Planken' (Kluisbergen), Molen 'Ten Hotond' (Kluisbergen), windmolen 'Ten Hengst' (Maarkedal) en watermolen 'Nedermolen' (Kluisbergen)).

Ook kerkelijk erfgoed komt voor: kerken (Sint-Amanduskerk (Kluisbergen) en Sint-Janskerk (Zulzeke)), kapelletjes, pastorijen en voormalige kloosters. Typisch zijn ook de structuren van de bronnenuitbating. Deze elementen zijn allen sterk gelinkt aan het bodemgebruik en de uitbating (ingebruikname) van het landschap door de mens.

3° esthetische waarde:

De esthetische waarde van de ankerplaats ligt in het gevarieerd landschap van bossen, weilanden, akkers en KLE (zie foto's in bijlage).

Vanuit verschillende plaatsen zijn er vergezichten op de beboste heuveltoppen en de lager gelegen (vallei)gebieden (zie aangeduide zichten op kaart 2B).

De open ruimten worden gevormd door de aaneengesloten akkercomplexen. Aangezien de akkers meestal op de hoger gelegen delen van de hellingen gelegen zijn, maken ze een goed uitzicht op het omringende landschap mogelijk.

Ook de landschappelijk-esthetische waarde van houtkanten en andere lineaire KLE is voor de Vlaamse Ardennen onmiskenbaar.

De delen van het bebouwd gebied zoals de dorpskern van Kwaremont bepalen mee de esthetische waarde, evenals de landelijke bebouwing.

4° sociaal-culturele waarde:

De Vlaamse Ardennen hebben een belangrijke toeristische waarde, voornamelijk voor wandelen en fietsen. In het Kluisbos bevindt zich een sport- en recreatieoord met drie openluchtzwembaden en een overdekt sportcentrum. Van hieruit vertrekken ook talrijke wandeltochten en fiets- of mountainbikeroutes.

De steile kasseiwegen over de Kwaremontberg (Oude Kwaremont) en Paterberg zijn berucht in het kader van klassieke Vlaamse wielervedstrijden zoals de Ronde van Vlaanderen.

Kwaremont is bekend als kunstenaarsdorp. Er vestigden zich namelijk meerdere kunstschilders. Deze trend uit zich thans nog in de aanwezigheid van een niet gering aantal kunstgalerijen en toegankelijke kunstenaarsateliers.

5° ruimtelijk-structurerende waarde:

In het reliëfrijke landschap van de Vlaamse Ardennen heeft de verscheidenheid in bodemgesteldheid geleid tot een gedifferentieerd landschap, typisch en herkenbaar voor de streek. De eigenheid wordt hierbij bepaald door een aantal boscomplexen, graslanden, open akkergebieden en KLE en de afwisseling hiertussen.

De aanwezigheid van reliëfrijke hellingen en hydrografische elementen (bronnen en beekvalleien) hebben een invloed gehad op de ruimtelijke configuratie van het land- en bodemgebruik. De beken en bronnen bepaalden het bewoningspatroon. Ook recentere elementen, zoals de steenwegen gaven ontstaan aan lintbebouwing. De heuvels met hun bodemgesteldheid en reliëf gaven aanleiding tot een verschillend bodemgebruik met bossen en weilanden op de steilere hellingen en akkers op de zachtere.

Het element bossen is visueel dominant aanwezig in het landschap: bossen zijn ruimtebegrenzend op de heuvels. Ook (knot)bomenrijen langs weilanden zijn ruimtebegrenzend.

In functie van het wegennet zorgen de primaire wegen voor een opdeling en afbakening van de ankerplaats.

§ 2. De landschapkenmerken die typisch zijn voor de ankerplaats, met inbegrip van de ruimtelijke kenmerken die eigen zijn aan de waarden zijn de volgende:

1 : Bossen

- a) Bosbestanden met sporadisch voorkomen van open plekken. Volgende bossen komen voor:

- Kluisbos: Het Kluisbos vormt het grootste aaneengesloten boscomplex binnen de ankerplaats (foto AP26).

Er komen verschillende bostypes voor: er is overheersend hellingbos (ca. 67%), naast beukenbos (17%), maar ook eikenberkenbos (1%) en naalldhoutaanplantingen (op de zandige toppen, ca. 3%) komen voor. In de bronbossen (ca. 4%) op de noordelijke hellingen komen bronnen, verschillende bronbeken en bronpoelen voor. Nabij de bronnen komen nog zones met veenmos (*Sphagnum* sp.) voor.

Het westelijk deel is bebouwd, binnen de ankerplaats met recreatiedoeleinden in het bos (9% van de oppervlakte van het bos);

- Hotondbos-Scherpenberg en Ingelbos:

Boscomplex bestaande uit loofbos met hoofdzakelijk reliëfrijk hellingbos (ca. 59%) en beukenbos (ca. 20%). Daarnaast komen bronbossen (ca. 5%) en in mindere mate naalldhoutaanplantingen (ca. 2%) voor. Binnen de naalldhoutaanplantingen komen geringe delen met heischraal grasland en droge heide voor.

In het bos komen 9 bronnen voor, de Colinabronnen (De Smet 1989);

- Bois Joly: Het bosgebied bestaat uit twee kleinere boskernen, van elkaar gescheiden door een verbindingsweg, alhoewel het ten tijde van Ferraris een aaneengesloten bos was.

Het bos is een structuurrijk gemengd loofbos (beukenbos en hellingbossen) met goed ontwikkelde struiklaag.

Een geringe oppervlakte langs de zijde van het 'Nieuw Kerkhof' bestaat uit heischraal grasland (ca. 2%).

Er komen enkele bronzones voor met essenbronbos en vogelkersessenbos.

De bronbeken van het bos worden even buiten het bos in een recht getrokken beek (Noorisbeek) naar de Molenbeek geleid, die naar het westen toe dwars door Ronse vloeit. Een aangelegde vijver en een namaakmenhir herinneren nog aan het verleden van dit bos. De vijver ontstond toen in de bovenloop van de (door het bos lopende) Noorisbeek twee dammetjes gebouwd werden. Vanuit deze vijver werd het zuivere bronwater via buizen naar de stadskern van Ronse geleid;

- Koppenbergbos-Onderbos: Dit boscomplex bestaat hoofdzakelijk uit hellingbossen. In mindere mate komt beukenbos (ca. 8%), bronbos (ca. 1%) en populierenaanplant (ca. 1%) voor;

- Elenebos-Kortekeer-Kabernol-Kuithol:

De bossen bestaan hoofdzakelijk uit hellingbossen. Op de toppen komt beukenbos voor. Een geringe oppervlakte (ca. 1%) bestaat uit populierenaanplantingen (ca. 1%).

Er komen een tiental bronnen voor, waarvan enkele een bronamfitheater vormen (De Smet 1989). De bronnen voeden een vijvertje;

- Beiaardbos (of Fonteinbos): Het bos bestaat hoofdzakelijk uit hellingbossen (ca. 74%), bronbossen en valleibossen (ca. 18%).

Er komen bronnen in de bossen voor, waarvan een deel kalktufbeken en bronamfitheaters gevormd hebben;

- Heynsdaelebos : bosgebied bestaande uit hellingbossen (73%) en beukenbos (2%) met een vrij schaarse en eenzijdige struik- en kruidlaag. Naalldhoutaanplantingen bedragen ca. 2% van de oppervlakte. Bron- en valleibossen maken ca. 4.5% van de oppervlakte uit.

Er ontspringen drie bronbeken.

Binnen de afbakening werd het kasteelpark mee opgenomen;

- Feelbos: bosgebied met hoofdzakelijk reliëfrijke hellingbossen. Daarnaast komt bronbos (15%) en populierenaanplant (4%) voor. Binnen het bosgebied komen eveneens cultuurgraslanden voor (12%). Er komt een bron voor. In het Feelbos loopt een waterloop, de Molenbeek. Door het bos loopt de Feelbosstraat, een landschappelijk waardevolle holle weg.

b) gesitueerd op de steilere hellingen en toppen.

c) voorkomen van oude bossen (bos ten tijde van Ferraris, cfr. bijlage 3-kaart 3).

d) historisch relevant beheer (middelhout- en hakhoutbeheer).

e) zeer lage bebouwingsdichtheid m.u.v. Kluisbos (recente bebouwing en recreatie).

f) voorkomen van cultuurhistorische elementen: door de Dienst Toerisme van Kluisbergen werd in samenwerking met het Agentschap R-O Vlaanderen een 'Historische wandelroute' in het Kluisbos uitgewerkt. De belangrijkste cultuurhistorische elementen die in het bos voorkomen komen in deze wandeling aan bod:

- 'Peetje en Meetje': dit zijn twee grote rotsblokken waarschijnlijk van een dolmen afkomstig;

- 'De Toren': zou als uitkijktoren gediend hebben ten tijde van Napoleon;

- Het Hellegat is een diepe geul in het bos, die tot in de jaren '50 van de 20e eeuw nog een holle weg was; door de toenemende recreatiedruk erodeerde hij zo erg dat hij als weg onbruikbaar werd;

- Tumulus: grafheuvel met restanten van urne en ijzerstenen uit de bronstijd;

- Vierschaar: oorspronkelijk de plaats waar de rechtszittingen gehouden werden.

g) lage concentratie aan (verharde) wegen.

h) archeologische vondsten uit steentijd, bronstijd en Gallo-Romeinse tijd:

- Steentijd:

i) vuurstenen artefacten en aardewerk uit neolithicum (Hogerlucht) (CAI 506103);

ii) dolmen 'Peetje en Meetje' (Kluisbos).

- Bronstijd:

i) urnengraf uit midden- en late bronstijd in Kluisbos (CAI 501185).

- Gallo-Romeinse Tijd:
 - i) tumuli van Calmont (Kluisbos) (CAI 503232);
 - ii) Romeinse munten (Koppenberg) (CAI 503496);
 - iii) Romeinse munten (Beiaardbos) (CAI 501951).

2 : Open akkergebieden

- a) zeer open landschap, gekenmerkt door grote akkercomplexen en
wijdse en panoramische vergezichten (foto AP01, AP17);
- b) weinig voorkomen van KLE, sporadisch al dan niet begroeide taluds
en holle wegen;
- c) gesitueerd op de plateaus en zachtere hellingen;
- d) akkergebruik sinds 6e-9e eeuw (kouters), middeleeuwse ontginningen
(11e-13e eeuw) of 18-19e eeuw;
- e) lage bebouwingsdichtheid met sterk verspreide bebouwing;
- f) aanwezigheid van divers bouwkundig erfgoed bestaande uit
hoofdzakelijk hoeves (foto AP05) en kleine landelijke bebouwing;
- g) akkerlandschap wordt doorsneden door zowel verharde als onverharde
wegen;
- h) archeologische vondsten uit steentijd en Gallo-Romeinse tijd:
 - Steentijd:
 - i) silexartefacten (midden-neolithicum) (Paterberg) (CAI
501934);
 - Gallo-Romeinse Tijd:
 - i) resten Romeinse villa (Kalkoven, Paterberg) (CAI
500404, 500405, 500406, 501939, 501940);
 - ii) resten Romeinse villa (Kwaremont) (CAI 500369,
501948).

3 : Cultuurlandschap met veel KLE's

- a) halfopen kleinschalig landschap van kleine akkers en
grasland, dat aansluit bij de deelgebieden bossen en open
akkergebieden, met volgende belangrijke deelgebieden:
 - Kluisbos: aansluitend bij het bos komen akkers en
weilanden voor, welke plaatselijk rijk zijn aan taluds;
 - Hotondbos-Scherpenberg en Ingelbos: in de omgeving
liggen graslanden met microreliëf en poelen;
 - Beiaardbos: aansluitend komen weilanden voor, die
omzoomd zijn door knotbomenrijen en braamstruwelen;
 - Kwaremont-Paterberg-Feelbos-Watermolenbos: het gebied
Paterberg wordt gekenmerkt door reliëfrijke en
structuurrijke graslanden met veel taluds met hakhout (foto
AP21). Het gebied Kwaremont-Feelbos is een gebied met veel
perceelranden. Bij de bebouwing van Kwaremont is eveneens
perceelrandbegroeiing aanwezig;

- Elenebos-Kortekeer-Kabernol-Kuithol: het aansluitend landbouwgebied is landschappelijk waardevol door het voorkomen van knotwilgen en knothaagbeuken;
 - Koppenbergbos-Onderbos: op de steile hellingen komen hoofdzakelijk weilanden met microreliëf voor (foto AP03). Hier komen veel KLE voor (braamstruwelen, knotbomenrijen van schietwilg, es en haagbeuk). Enkele taluds zijn met hakhout beplant;
 - Bois Joly: het bos wordt grotendeels door akkers, graslanden (en bebouwd gebied) omringd.
- De biologisch meest waardevolle graslanden behoren tot de soortenrijke cultuurgraslanden op vochtige grond.

b) veelvuldig voorkomen van kleinschalige landschapselementen (KLE):

- houtige KLE's:
 - i) bomenrijen (opgaande en knotbomenrijen) (foto AP06);
 - ii) hagen (geschoren hagen, kaphagen, houtkanten) (foto AP22, kaphaag).
- hydrografische elementen :
 - i) poelen (veelal nabij de landelijke bebouwing);
 - ii) hydrografisch netwerk van grachten en sloten, die mee de percelering bepalen (foto AP12).

c) gesitueerd op de steilere hellingen en in de valleigebieden.

d) voorkomen van historisch permanent grasland (cfr. bijlage 2-kaart 2B).

e) lage bebouwingsdichtheid met sterk verspreide bebouwing.

f) voorkomen van bouwkundig erfgoed, bestaande uit hoofdzakelijk hoeves en kleine landelijke bebouwing en met voorkomen van wind- en watermolens (foto AP14) en (kasteel)parken (foto AP16).

g) dicht netwerk van landelijke wegen (foto AP04) en voorkomen van veel holle wegen. De belangrijkste zijn:

- Dorenstraat (nabij het Ingelbos) (foto AP18);
- deel Lamonstraat (nabij Beiaardbos);
- Broektestraat (Kwaremont);
- Koppenberg (Melden);
- holle wegen in de omgeving van Elenebos-Kabernol-Kuithol.

h) archeologische vondsten uit steentijd, Gallo-Romeinse tijd en middeleeuwen:

- Steentijd:
 - i) vuurstenen artefacten en aardewerk uit neolithicum (Langveld) (CAI 500413);
 - ii) silexartefacten van de Michelbergcultuur (midden-neolithicum) (Paterberg) (CAI 503230);
 - iii) mesolithische artefacten (mesolithicum) (Hotondberg) (CAI 503370).
- Gallo-Romeinse tijd:
 - i) dakpanfragmenten en wandscherven Romeinse villa (Kabernol) (CAI 500398);
 - ii) losse vondsten van aardewerk (nabijheid Feelbos) (CAI 501946);
 - iii) resten Romeinse villa (nabijheid Elenebos) (CAI 500402).
- Middeleeuwen:

- i) site met walgracht 'Hoeve Ter Beken' (CAI 501953);
- ii) vondsten van aardewerk (nabij Feelbos) (CAI 501946).

4 : Natte depressies en akkerruggen in het Pleistoceen valleigebied

- a) open grasland- en moerasgebied ('Paddebroek' en 'Waarde') met o.m. voorkomen van biologisch waardevolle Rietvegetaties en vochtige ruigtes en met sterk vertakte hydrografische elementen (grachtenpatroon en moerassige gebieden in 'Paddebroek') (foto AP23), en open akkerland op de rug van 'Waarde';
- b) aanwezigheid van lineaire KLE;
- c) gesitueerd in de Pleistocene Scheldevallei;
- d) voorkomen van historisch permanent grasland over vrijwel volledige oppervlakte (cfr. bijlage 2-kaart 2B);
- e) vrijwel geen bebouwing aanwezig, enkel landelijke verspreide bebouwing;
- f) geen bouwkundig erfgoed aanwezig;
- g) wegenpatroon loopt langsheen de gebieden;
- h) geen archeologische vondsten aanwezig.

5 : Bebouwd gebied

- a) bestaande uit de dorpskernen van Kwaremont en Zulzeke en lintbebouwing t.h.v. Lamont (Kluisbergen), Kalkoven (Kluisbergen) en Hogerlucht (Ronse);
- b) dichte bebouwing in hoofdzakelijk rijhuizen- en lintbebouwing;
- c) aanwezigheid van divers bouwkundig erfgoed: kerkelijk erfgoed (foto AP11, AP19, AP25), rijhuizenbouw (dorpshuizen), villa's, scholen en herbergen;
- d) voorkomen van belangrijke historische wegen:
 - Vroeg Romeinse weg Blicquy-Berchem-Kerkhove (L40049) (Ronse, Kluisbergen) (foto AP24);
 - Kasseiweg Oudestraat (L40060) (Ronse);
 - Kasseiweg Koppenberg (L40065) (Oudenaarde);
 - Kasseiweg Ommegangstraat-Broektestraat-Schilderstraat (L40069) (Kluisbergen);
 - Kasseiweg Paterberg (L40070) (Kluisbergen).

e) archeologische vondsten uit steentijd en Gallo-Romeinse tijd:

- Steentijd:

i) silexartefacten (midden-neolithicum) (Kwaremont) (CAI 500369).

- Gallo-Romeinse Tijd:

i) restanten van brandgraven en Romeins aardewerk (Kwaremont) (CAI 501950).

Art. 3. De aflijning van de ankerplaats op schaal 1/25.000 wordt weergegeven op het plan als bijlage.

Brussel,

13 MEI 2009

Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams Minister van
Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,



Dirk VAN MECHELEN